FOTBAL

Duminică pe terenul Progresul le-a fost greu și jucătorilor și... spectatorilor. După cum se vede în fotografie, pe zăpada topită fotbaliștii de la Progresul și Voința nu prea și-au putut ține echilibrul, iar spectatorii au fost nevoiți să asiste la meci cocoțați pe grămezile de zăpadă de pe tușă. Dar, după o vacanță fotbalistică atît de lungă, nu s-au supărat nici unii nici alții...

Foto: V. Bageac

De la F. R. Fotbal

Echipa „Viitorul", din care face parte un număr însemnat de componenți ai lotului de juniori al R.P.R., a fost introdusă în categoria A cu scopul de a asigura acestor jucători printr-o activitate continuă și sistematică, o bună pregătire în vederea participării lor la Turneul U.E.F.A., care va avea loc în acest an în Anglia.

Intrucît pregătirile centralizate ale lotului de juniori al R.P.R. au început și vor continua încă 3 luni de acum înainte, echipa „Viitorul", care are majoritatea jucătorilor săi în acest lot nu va mai putea participa în returul campionatului categoriei A.

In consecință, Biroul Federației Romîne de Fotbal a hotărît ca returul campionatului să se desfășoare numai între celelalte 14 echipe.

JOCURI AMICALE

C.S.O. Crișana—C.S.O. Crișana (tineret) 5-5 (3-2). Prima partidă în acest sezon, susținută de echipa de categorie A, C.S.O. Crișana, s-a disputat pe zăpadă, în compania formației de tineret. Meciul a scos în evidență buna pregătire fizică a ambelor echipe. S-au evidențiat: Szakacs I, Dulgheru, Solomon, Bucna și Szakacs III. Punctele au fost înscrise de Bucna (2), Szakacs I (2) și Dulgheru, respectiv Arnotzki (2), Szatmari (2) și Solomon — autogol. Prima echipă a folosit următorii jucători: Marin (Szilaghi) — Bogaș, Solomon, Szakacs II — Szakacs I (Nemeth), Vlad I — Toth I (Szatmari), Szűcs (Szakacs I), Bucna, Szakacs III, Dulgheru. *(Mircea Pop—*coresp.).

C.S.M.S. Iași—Constructorul I.U.T. 8-1 (4-0). C.S.M.S. și-a continuat antrenamentele sub forma unui joc la două porți avînd ca parteneră o echipă de categorie regională. Ieșenii s-au mișcat bine, au manifestat poftă de joc și au controlat destul de bine balonul, deși terenul era acoperit de zăpadă. Iată autorii golurilor: Voica (3), Stoicescu (3), Constantinescu și Dragomirescu. C.S.M.S. a utilizat formația: Faur (Ojoc) — Scarlat, Smărăndescu (Moțoc), Dragomirescu — Popescu, Comănescu (Smărăndescu) — Pop, Stoicescu, Constantinescu, Voica, Milea. *(Gh. Vasiliu*—coresp.).

HOCHEI PE GHEAȚĂ

Mai sînt necesare încă unele „retușări" în jocul echipei noastre reprezentative

Pînă în momentul de față echipa noastră reprezentativă de hochei pe gheață a avut de trecut două examene dificile în actualul sezon: întîlnirile cu selecționata R. D. Germane și recenta partidă cu formația de tineret a R. S. Cehoslovace. Primul dintre aceste „teste" a fost trecut cu succes de hocheiștii noștri, care au cîștigat ambele jocuri cu selecționata R. D. Germane. In schimb, cel de al doilea s-a încheiat cu înfrîngerea echipei noastre, la limită.

Ultimul rezultat își are însă explicația nu neapărat numai în superioritatea tehnică a oaspeților. Este și acesta un motiv, firește, dar nu cel mai important. Spunem acest lucru pentru că în partida cu „speranțele" hocheiului cehoslovac care deține un rol primordial în lupta pentru supremația în lume, echipa noastră a manifestat unele lipsuri, fără de care, în mod cert, rezultatul putea fi altul. Nu vrem ca acum lucrurile să fie greșit înțelese. Hocheiștii romîni au luptat cu multă energie în acest meci, s-au ridicat de multe ori la valoarea adversarului, reușind chiar să-și impună superioritatea în unele perioade. Dar, după cum bine s-a văzut, acest lucru n-a fost suficient.

De ce? In primul rînd, pentru că s-au comis prea des greșeli în apărare, unde s-a manifestat nesiguranță și o oarecare dificultate în rezolvarea rapidă și clară a situațiilor din propria treime. In asemenea condiții, hocheiștii cehoslovaci, mai tehnici și mai experimentați, au putut să-și creeze ocazii de a marca fără prea mari dificultăți. In hocheiul pe gheață, mai mult decît în orice alt sport, o neatenție sau o greșeală în apărare poate costa foarte scump. Duminică seara, spre exemplu, hocheiștii noștri au plătit astfel de greșeli cu primirea a două goluri, tocmai atunci cînd reușiseră să echilibreze jocul. Este necesar deci ca organizarea apărării să fie mai bine pregătită. Sarcinile defensive nu cad numai pe umerii celor doi fundași. Și acesta este un lucru pe care îl uită repede atacanții din echipa noastră reprezentativă, al căror aport în rezolvarea fazelor de atac ale adversarului este încă insuficient.

Pe de altă parte, cu ocazia meciului susținut în compania echipei de tineret a R. S. Cehoslovace s-au putut observa în jocul reprezentativei noastre unele lacune și în ceea ce privește organizarea acțiunilor ofensive. Spuneam mai înainte că hocheiștii romîni au reușit de multe ori să domine, să-și impună superioritatea, ceea ce este foarte adevărat. Insă cele mai multe dintre incursiunile echipei noastre în treimea adversă nu aveau claritate, nu duceau la crearea unor ocazii sigure de gol. Din cele trei linii de atac prezentate de echipa noastră în acest meci, cel mai mult așteptam de la linia alcătuită din frații Szabo și Ferenczi, pentru că cea de a doua linie era descompletată prin accidentarea lui Biro. Din păcate însă, cei trei hocheiști au abuzat de driblinguri, încercînd prea de multe ori să pătrundă prin acțiuni individuale spre poarta echipei cehoslovace. Același lucru se poate spune și despre celelalte linii de atac. In concluzie: organizarea acțiunilor ofensive, printr-o trecere rapidă, prin pase precise din apărare în atac lasă încă de dorit la echipa noastră reprezentativă.

In această direcție este interesant de subliniat că oaspeții au arătat cum poate fi rezolvată o astfel de problemă. In clipa în care un jucător cehoslovac intra în posesia pucului în propria treime, unul din coechipieri se plasa la linia albastră, iar altul la linia roșie din mijlocul terenului. Și astfel, din trei pase precise, echipa trecea rapid din apărare în atac. Mai mult decît atît, hocheiștii cehoslovaci au manifestat o predilecție spre inițierea atacului prin pase scurte și nu prin acțiuni individuale, așa cum le place jucătorilor noștri să procedeze. Trecerea pucului de la un jucător la altul, chiar din faza inițială a atacului, pune întreaga echipă în mișcare și obligă pe adversar să-și repartizeze atenția pe un front mult mai larg, ceea ce, bineînțeles că oferă posibilități mai mari de finalizare.

Ținînd seama de posibilitățile antrenorilor și jucătorilor noștri, lipsurile arătate de echipa R. P. Romîne pot fi lesne remediate. Selecționata noastră a dovedit în meciul cu formația R. S. Cehoslovace că este capabilă să dea o replică viguroasă unui adversar de valoare. In acest sens nu trebuie uitat faptul că tinerii jucători cehoslovaci au învins de curînd nu numai selecționata S.U.A. ci și pe cea a Norvegiei (cu 9—0 !), echipă care a reușit nu de mult un rezultat de egalitate în fața puternicei naționale suedeze. Deci, cu mici „retușări" hocheiștii noștri sînt capabili de comportări și mai bune, de rezultate mai frumoase. Este tocmai ceea ce așteaptă de la ei numeroșii iubitori ai hocheiului pe gheață din țara noastră.

CALIN ANTONESCU

Ferenczi a inițiat o acțiune individuală însă, jenat de un adversar, a tras. Pucul a fost blocat de portarul Wohl, în timp ce Geza Szabo, care încearcă să intervină, este oprit de Polacek. Fază din meciul R. P. Romînă — R. S. Cehoslovacă (tineret)

Foto: P. Romoșan

Concluzii la ancheta: „De ce mulți juniori nu confirmă?"

In ultimii ani s-a constatat că o serie de elemente tinere talentate, depistate din rîndul echipelor de juniori și de categorii inferioare, promovate în formațiile de categorie A și unele chiar în loturile reprezentative, nu s-au dezvoltat pe măsura așteptărilor. Unii dintre acești fotbaliști au regresat, fiind trecuți din echipele de primă categorie, la B sau la formații regionale.

Din aceste motive, ziarul „Sportul popular" a luat inițiativa — binevenită — de a pune în discuția specialiștilor și tehnicienilor această problemă.

Din discuțiile purtate de un mare număr de specialiști, în coloanele ziarului „Sportul popular", s-au desprins o serie de cauze care trebuie analizate temeinic în cluburi și asociații pentru ca — evitîndu-le pe viitor — munca de pregătire a viitoarelor elemente să se desfășoare în cele mai bune condițiuni, iar tinerii fotbaliști să-și dezvolte continuu măiestria.

In cele ce urmează mă voi opri asupra cîtorva din principalele cauze.

1. Insuficienta pregătire tehnică a tinerilor jucători promovați în ultimii ani în echipele de seniori.

Este cunoscut faptul că tehnica se însușește foarte greu și în timp îndelungat. Or, la noi, sînt frecvente cazurile de juniori care au început să practice fotbalul abia de la vîrsta de 14—15 ani. Perioada de învățare de 3—4 ani la juniori este prea scurtă, insuficientă pentru însușirea tuturor procedeelor tehnico-tactice. La aceasta se mai adaugă și faptul că juniorii au posibilități reduse de instruire, ca timp, din cauza programei de învățămînt (ei pot face doar 2—3 antrenamente pe săptămînă, de cîte 2 ore). La terminarea junioratului, cei mai dotați dintre tinerii fotbaliști — de obicei din punct de vedere fizic — sînt promovați în echipele de seniori numai pe baza acestei scurte perioade de pregătire. In asemenea condiții este normal ca ei să prezinte execuții tehnice slabe, incomplet sau incorect însușite (de fapt, ei nu stăpînesc abecedarul fotbalului).

2. Jucătorii tineri promovați în echipele de categorie A, mai ales, și chiar în loturile reprezentative, au dovedit slabe calități fizice de bază.

Pentru edificare, dăm ca exemplu cîțiva jucători care la vîrsta junioratului ne-au dat mari speranțe: Bodo, Georgescu, Neamțu, Mateianu, Vaida etc., jucători cu o insuficientă mobilitate, lipsiți de calitatea de bază cerută în fotbalul modern: VITEZA. Mulți dintre jucătorii amintiți și chiar alții, datorită insuficiențelor arătate, au devenit jucători de forță, eliminînd treptat din jocul lor fantezia și creația.

La aceasta adăugăm și un alt aspect, de care antrenorii echipelor de juniori nu țin seama. In perioada de formare a tinerelor cadre trebuie să se pună accent deosebit pe îmbunătățirea pregătirii fizice generale, care să creeze premisele viitoarei dezvoltări a jucătorilor. Practica arată însă că de acest lucru trebuie să se ocupe, pînă la urmă, antrenorii echipelor de seniori. Și cum tinerii fotbaliști sînt promovați cu multe lipsuri și deficiențe în pregătire, înseamnă că la o vîrstă de 20—21 de ani să se înceapă cu ei munca de pregătire fizică multilaterală. Este de la sine înțeles că totul este prea tîrziu, pentru că în mod normal la această vîrstă jucătorii ar trebui să se găsească în pragul maturității sportive.

3. Jucătorilor tineri li s-a îngrădit inițiativa, fantezia, creația personală în joc.

După campionatul mondial din Chile, presa sovietică de specialitate a arătat că echipa Braziliei — campioana lumii — posedă jucători cu o personalitate bine formată. Jucători de genul lui Pele, Garrincha, Amarildo, Didi sînt capabili să schimbe aspectul jocului într-un moment dat, atît prin inventivitatea lor, cît și prin capacitatea și forța lor de joc. Ei dau frîu liber fanteziei lor creatoare, fără să dăuneze jocului colectiv, ba chiar servindu-l mai bine. Spre formarea unor astfel de jucători trebuie să tindem noi. Din păcate însă, prin formele de instruire adoptate, noi limităm dezvoltarea unor jucători care la o vîrstă timpurie dovediseră multă fantezie și spirit creator în joc. Ene II și Mateianu, de pildă, au fost doi juniori care mai mult decît colegii lor de generație, își puteau contura un stil propriu, puteau deveni jucători de mare valoare. Datorită instruirii nepotrivite și a încorsetării fanteziei lor în forme rigide de joc, în tactici speciale, nu a fost cu putință dezvoltarea personalității unor astfel de juniori. De exemplu, cei doi jucători citați au abandonat treptat calitățile lor de bază, cu care ne obișnuiseră și cu care se impuseseră în timpul junioratului. Ene II a suferit chiar o transformare ca și totală, din jucător tehnic, de fantezie creatoare, în jucător de forță. De vină sîntem noi antrenorii.

4. Tinerii promovați în loturile de juniori R.P.R. au fost suprasolicitați la vîrste timpurii.

Exemplul fostei echipe Progresul CPCS este edificator în această privință. După cum se știe, jucătorii acestei echipe au fost pregătiți la un nivel superior, dar într-un interval de aproape 2 ani au susținut foarte multe jocuri internaționale, pe lîngă cele de campionat (categoria A sau B), la scurte distanțe de timp. Evoluția lor în continuare nu a fost cea așteptată. Este adevărat însă, că la aceasta a contribuit și viața nesportivă a multora dintre ei.

5. Selecția juniorilor și mai ales promovarea lor la echipele de categorie A s-a făcut, în multe cazuri, în mod necorespunzător.

Atît selecția cît și promovarea tinerilor fotbaliști se face greșit, avînd la bază în majoritatea cazurilor criterii subiective. De obicei, dezvoltarea fizică predomină atunci cînd luăm în discuție promovarea unui junior. De fapt, aspectul morfologic este cel mai mult apreciat. Astfel de selecții s-au făcut și în cadrul loturilor de juniori, dar n-au folosit pentru că o mare parte dintre jucători și-au continuat apoi activitatea la echipe de categorii inferioare (de exemplu: Schweillinger, Petca, Ilie Stelian, Nisipeanu, Pasan, Nedelcu etc.).

6. Munca educativă dusă cu tinerii jucători în asociații și cluburi sportive nu a fost o preocupare principală.

Conducerile unor secții de fotbal și antrenorii nu au urmărit cu atenție dezvoltarea juniorilor și, deci, nu au putut interveni la timp pentru a-i feri de influențe negative sau pentru a evita unele încălcări ale disciplinei sau vieții ordonate (exemplu: Raab — Ind. Sîrmei, Pașcanu — Progresul, Petcu — C.S.O. Craiova, Mândoiu — Steaua, Harșani — Crișana etc.).

Mulți tineri au considerat — în momentul în care au fost promovați — că nu mai au nimic de învățat, mulțumindu-se cu puținele cunoștințe acumulate (de pildă: Ghibea — Jiul, Mândoiu — Steaua, Matei — C.S.O. Galați, Andrei — Metalul Tîrgoviște etc.). Alții s-au considerat indispensabili în echipele lor, devenind refractari la antrenamente (Gh. Dumitrescu — Petrolul, Stancu — Farul etc.). In fine, au fost jucători talentați, cu perspective care s-au îndreptat spre echipe „mici", urmărind unele avantaje (Pojoni — Reghin, Gref — Făgăraș, acum la Farul etc.). Toate aceste tendințe negative sau mentalități au dăunat foarte mult dezvoltării lor.

★

In pregătirea cadrelor tinere, pe viitor trebuie să se țină seama de nevoile actuale ale fotbalului nostru. Să se folosească cu pricepere și pasiune cuceririle teoretice și practice în domeniul formării cadrelor tinere, avîndu-se în vedere rezultatele bune obținute la turneele UEFA de către țara noastră, an de an.

Pentru îmbunătățirea muncii cu copiii și juniorii și pentru valorificarea materialului uman de care dispune fotbalul nostru sînt necesare o serie de măsuri menite să schimbe structural situația actuală.

1. Practicarea fotbalului de către copii să înceapă la vîrste timpurii, 8—10 ani, pentru ca perioada de învățare să permită formarea unor deprinderi temeinice complexe.

Realizarea acestui deziderat se poate face prin: a) introducerea practicării organizate a fotbalului în școlile elementare, medii, prin organizarea unor campionate școlare cu mai multe faze; b): formarea unor centre puternice de copii pe lîngă cluburile mari și asociațiile sportive din cartierele cu tradiții fotbalistice; c): punerea la dispoziție a tuturor terenurilor și stadioanelor din țară în zilele de luni și sîmbătă pentru jocuri de copii sub supravegherea unor antrenori sau instructori voluntari desemnați de colegiile de antrenori orășenești-regionale.

2. Elaborarea unor norme care să ajute o cît mai bună selecție și a unei concepții metodice adecvată particularității de vîrstă, în care să se folosească metodele de predare cele mai moderne.

Acestea ar ajuta la o cît mai bună selecție, la învățarea și perfecționarea elementelor și procedeelor tehnico-tactice într-un timp relativ mai scurt. Pregătirea juniorilor să se facă de către antrenori cu înaltă calificare, buni cunoscători ai tehnicii jocului, pedagogi desăvîrșiți.

3. Să se stimuleze fantezia și spiritul creator la tinerii fotbaliști, pentru a forma din cei mai talentați dintre ei jucători cu personalitate.

Este un lucru cunoscut că majoritatea antrenorilor noștri pregătesc jucători în mod rigid. Motivînd intronarea unei discipline greșit înțelese la antrenamente și jocuri, ei îngrădesc creația și fantezia unor jucători. Pe terenurile noastre în general jucătorilor nu le este permis să dribleze, să fenteze sau să dea o pasă înapoi. Acest fapt duce la limitarea gîndirii și implicit reduce posibilitățile de inventivitate ale fotbaliștilor. Or, la juniori, antrenorii au sarcina de a forma jucători cît mai completi, multilateral pregătiți, capabili să facă față cu succes, în momentul promovării, în echipele de seniori.

4. Pregătirea juniorilor talentați în scopul promovării lor în echipele de categorie A și în loturi reprezentative să se facă pe baza unei munci planificate.

Astăzi, cînd ne stă la îndemînă o bogată experiență acumulată în fotbal și cînd instruirea se face pe baze științifice în continuă perfecționare nu ne mai este permis să lucrăm cu tinerii fotbaliști la întîmplare. Tinerii care dovedesc aptitudini deosebite trebuie pregătiți pe baza unor planuri de muncă individuale, în scopul perfecționării cunoștințelor lor și al eliminării deficiențelor existente. Totul, însă, trebuie făcut cu migală și cu simț de răspundere.

5. Amenajarea de terenuri simple și utilarea lor cu aparate ajutătoare.

Este cunoscut faptul că statul nostru democrat-popular a sprijinit permanent mișcarea de cultură fiizcă și sport, lărgind baza posibilităților de practicare a sportului la orașe și sate. Numărul bazelor sportive a crescut simțitor; de asemenea și numărul celor ce practică sportul. Totuși, fotbalului îi sînt necesare mai multe baze sportive simple, mai multe terenuri de antrenament, care să fie înzestrate cu aparatură ajutătoare pentru a se putea instrui un număr cît mai mare de copii și juniori.

6. Sistemul competițional la copii și juniori trebuie folosit ca mijloc de instruire, de formare și creștere a tinerelor cadre.

In orice competiție sportivă echipele luptă pentru a învinge, pentru succesul asociației sportive sau a clubului de care aparțin. Tinerii trebuie crescuți în spiritul luptei sportive, dar din campionat nu trebuie făcut un scop în sine, deoarece în asemenea condiții el nu va constitui un mijloc de pregătire și de formare a juniorilor.

7. Munca educativă la copii și juniori pe primul plan.

In munca educativă cu tinerii fotbaliști rolul de bază revine conducerilor de secții și antrenorilor. Formarea acestora ca cetățeni cu înalte calități morale și de voință, este o sarcină primordială a antrenorilor. Juniorii astfel crescuți, cînd sînt promovați în echipe de seniori pot deveni cadre de nădejde ale fotbalului nostru.

GHEORGHE OLA
— antrenor —